

"אני לא רואה באותם מפקדים אשמים"

לפני כחודש נהרג סרן עמרי שחר מכפר סבא בתאונת דרכים בעת שנסע עם חבריו מבילוי בתל אביב חזרה לבסיס באשדוד בשעת לילה מאוחרת. השבוע החליט הרמטכ"ל לרשום הערה פיקודית למפקדיו, על שאישרו את הנסיעה הלילית. האב, אשר: "אנחנו חושבים שזה מיותר להאשים אותם"

קרן שלהבת

אשר שחר, אביו של סרן עמרי שחר מכפר סבא, שנהרג לפני כחודש בתאונת דרכים, לא מבין מדוע הרמטכ"ל החליט לרשום הערה פיקודית למפקדיו של בנו. "אני לא רואה באותם מפקדים אשמים", הוא אומר.

סרן עמרי שחר מכפר סבא קיבל ביום העצמאות האחרון אות הצטיינות ממפקד חיל הים. כמה ימים לאחר מכן קיבל את אות מצטיין הרמטכ"ל. לפני כחודש נהרג עמרי שחר וחברו רפאל בובליל בתאונה מזעזעת בכביש 4 כשהוא וחבריו ליחידה נסעו בחזרה מערב יחידה מתל אביב לבסיס באשדוד. הוא הותיר אחרי, הורים, אשר ואירית, ושתי אחיות, ענבר, 22, ולוטם, 12, חברים ומכרים המומים וכואבים. ביום ראשון החליט הרמטכ"ל, רב-אלוף בני גנץ, לרשום הערה פיקודית לשני מפקדים בכירים בחיל, מפקד הבסיס, אלוף משנה דרור פרידמן ומפקד הפלגה, סגן אלוף ג' ככל הנראה בשל ההחלטה לאפשר להם לנסוע לאחר שסיימו יום אימונים. אביו של עמרי, אשר שחר, סגן אלוף במיל בחיל הים: "אני לא רואה באותם מפקדים אשמים. בני היה מספיק אחראי כשקיבל החלטות הוות גורל בתור מפקד, כל שכן על החלטתו לנסוע לתל אביב באותו ערב". עמרי שחר, בן 25, היה דור שלישי בחילהים. סבוואביו שירתו גם הם בחיל. עמרי נולד וגדל בכפר סבא, למד ביסודי באופירה

עמרי שחר, ז"ל

שלושה דורות בחיל הים

צילומים: אלן שיבר

האם אירית: "מאז שעמרי נהרג אני לא יוצאת מהבית. אני לא מצליחה להתמודד עם מה שקרה וקשה לי לקום בבוקר. לפעמים אני יושבת חושבת איך העולם ממשיך בחוץ כאילו לא קרה כלום"

נבון, המשיך לחטיבת ש"ר וסיים תיכון רבין במגמת ביולוגיה. ב-2006 התגייס לקורס חובלים ובהמשך שירת בסטי"לים כקצין דבורות בענף שטח, ובתפקידו האחרון כמפקד סיירת שלד"גים באשדוד. שלושה ימים לפני מותו, הציעו לעמרי להשתתף בתכנית "אופק" לחיילים מצטיינים. חבריו

מספרים שעמרי היה ילד שמח, חביב על כולם, דואג לכולם, חבר טוב, אהב לצחוק הרבה עם החיך המדהים שלו.

חיבוק אחרון מאמא

יום לפני שנהרג, הוא הגיע הביתה מחברתו כדי לקחת בגדים לחתונה של המשפחה שהתקיימה

באותו השבוע. אמו אירית ששמחה לקראתו חיבקה ונישקה אותו לפני שיצא לבסיס מבלי לדעת שזהו החיבוק והנישקה האחרונים להם תזכה מבנה.

אירית אמו מספרת בדמעות: "מאז שעמרי נהרג אני לא יוצאת מהבית. אני לא מצליחה להתמודד עם מה שקרה וקשה לי לקום בבוקר. לפעמים אני יושבת חושבת איך העולם ממשיך בחוץ כאילו לא קרה כלום. אני לא מסוגלת לצאת כרגע החוצה ולראות שכלום לא השתנה. גם אני עם עצמי כאן בבית יושבת וחושבת איך אני קמה בבוקר ומסוגלת להכניס משהו לפה שלי שעמרי איננו. עמרי היה ממלא אותי, כשהוא היה נכנס הביתה הרגשתי איך כל הצרות של אותו היום היו עפות החוצה מהחלון. הוא היה מצחיק את כולנו, שר מנגן ורוקד. הייתה לו שמחת חיים ובחיוך שלו הוא הצליח להמיס את כולם".

אשר אביו מספר: "גם אני וגם אבי שירתנו בחיל הים, וכשבני התקבל לשם ושירת כמפקד על 5 ספינות שלדג לא היה גאה ממני. "בתקופת עופרת יצוקה הייתי במילואים ויצא לנו להילחם ביחד, הוא היה על הספינה ואני על החוף ויצא לנו לדבר בקשר. כשהודיעו לי שעומרי נהרג הרגשתי שכל הדם שלי נשאב. לא האמנתי שזה קרה. תמיד פחדתי שהוא ייהרג חלילה במבצע צבאי ובסוף הוא נהרג על הכביש".

לוטם: "יום לפני שעומרי נהרג חגגתי במסיבה עם חברים מבית

קול הכפר

העיתון של כפר-סבא והסביבה

www.local.co.il

מקבוצת הרשת המקומית ■ גליון 1133 ■ טו' אב תשע"ב ■ 3/8/12

אירית ואשר, הוריו של עמרי. מתקשים להתמודד עם האובדן

הספר. זה קשה לקבל את העובדה שיום אחד הכל טוב וביום למחרת החיים שלך משתנים מהקצה אל הקצה. קשה לי מאוד עם המוות של עמרי. היינו מאוד קרובים, בלינו ביחד והוא תמיד דאג וקנה לי דברים. אחרי השבעה, כשכולם הלכו, הרגשתי ריקנות גדולה וישבתי לכתוב לו מכתב. את המכתב הנחתי על המיטה

שלו יחד עם החולצה שהיה אמור ללבוש לחתונה, אותה הוא כבר לא יזכה ללבוש לעולם." חשבתם על דרך להנציחו? אשר: "כרגע הכל טרי ואנחנו עדיין לא מעכלים את העובדה שהוא לא כאן איתנו יותר. אני כל הזמן חושב, שהנה, עוד רגע הוא יכנס הביתה כאילו כלום. בעתיד קרוב לוודאי שנעשה משהו".

מה בגליון

- * מאהל המחאה חזר 18
- * המחאה של אילן ערב 24
- * האם בית הספר הירוק יהיה מוכן 38
- * זוכרים את עמרי שחר 52
- * מדור הספורט של "קול הכפר" 82
- * פקה - הרכילות החמה בעיר 93